

Đố Vui các Bạn – Bài số 53

Phản câu đố :

Câu số 1 :

11/- Trong 1 lớp học của Trường Tiểu Học nọ tại Hải Phòng, Việt Nam, cô giáo đang thăm dò về khả năng của các học sinh, môn Văn, lớp 7. Cô giáo ra bài thi như sau :

A/- Các em hãy giải thích về ý nghĩa của thành ngữ (*idiom*) sau đây :
Anh em như thế tay chân.

B/- Các em hãy tả , hãy nói **đôi điều về ông Nội của mình .**

Các bạn thử...nhắm mắt lại và tưởng tượng xem những câu văn tả về, nói về 2 đề tài nêu trên như thế nào mà kết quả là...đã đoạt giải nhất với danh hiệu...**học sinh ưu tú**, siêu xuất sắc của chế độ xã hội chủ nghĩa .

12/- Một đại gia ở Mỹ, gốc Việt, bị mất 1 con chó quý. Ông ta nhờ tờ báo “ Con Vịt bầu / Fat Duck “ đăng tìm kiếm và hứa sẽ thưởng cho ai tìm được con chó cho ông, sẽ được thưởng ...15 ngàn đô-la Mỹ đảng hoàng, chớ không phải đô Mao, đô Hồ đâu nghe ! Chờ mãi không thấy tờ báo đăng tin đó, vị đại gia tới Tòa soạn hỏi cho ra đầu đuôi câu chuyện. Khi bước vào văn phòng Tòa Báo, vị đại gia chẳng thấy có ai làm việc chi cả, chỉ có duy nhất một em học sinh, con của một nhân viên nhà báo đang ngồi chờ Ba của em đón đưa về nhà. Vị đại gia hỏi em bé : cháu ngồi đây một mình thôi à ? Cháu có biết tại sao không thấy ai làm việc chi cả ? Tới chỗ này, xin đố bà con phe ta : **em học sinh đó trả lời ra sao ?**

Câu số 2 : Đố cái chi hè ? Rồi ! Lâu lâu không đố mục này, bữa nay, đố mấy cô, mấy cậu nhà ta xem sao ?

1/- Hình ảnh của nhạc sĩ nào đây ?

2/- Nói sơ sơ vài ba câu về tiểu sử, cuộc đời của nhạc sĩ này .

3/- Hãy kể ra chừng 10 bản nhạc của ông, mà ta thường nghe hát . OK !

Câu số 3 : **31/-** Có 1 bà kia không biết bơi, xuống nước là bà chết. Một hôm bà đi tàu, bỗng nhiên tàu chìm, nhưng bà không chết. Tại sao (không ai cứu hết) ? .

32/- Núi nào mà bị chặt ra từng khúc ?

33/- Con gì cứ đập thì sống mà không đập là...chết ngắc?

34/- Con gì không gáy ò ó o mà người ta vẫn gọi là gà ?

Cho thêm tí tí câu hỏi này nữa kéo không bà con lại báo....Keo kiệt chi mà keo dữ dzậy ?

35 /- Sau cái ngày quốc hận 30 tháng 4 – 1975, ở miền Nam, nhất là ở Sài Gòn, bà con ta, đời sống khổ hơn con vật, nhất là mấy tay bọm nhậu, khi đói...nhậu, lại khoái ngâm nga mấy câu « Ca dao tân thời – *Modern folk – songs* « cho nó đỡ buồn, nhưng mà thấy công an hay người lạ thì...tắt ngấm, mà « đòi đài, đòi băng tần « chơi sang mục khác vậy., kéo rắc rối lòi thôi...Mấy câu ca dao kiểu mới dưới đây, **cứ mỗi câu tạm thời...lấy đi 2 chữ ở cuối**. Bà con ta ráng thử...cho thêm vô 2 chữ coi xem sao, miễn là đúng với vần điệu, mà cũng có ý nghĩa đảng hoàng, theo « bản gốc / bản chính – *Original copy* « là OK.... Đây mấy câu đó như sau :

- Nam Kỳ Khởi Nghĩa tiêu mất 2 chữ

Đông Khởi vùng lên mất mất 2 chữ

- Đôi dép râu dẫm nát đời mất 2 chữ

Nón tai bèo che khuất nẻo mất 2 chữ

- Chim xa rừng còn thương cây mất 2 chữ....

Việt Cộng về thành làm tội mất 2 chữ

- **Coi trả lời nơi trang**

*

Phân trả lời :

Câu số 1 :

11/- Trong 1 lớp học của Trường Tiểu Học nọ tại Hải Phòng, Việt Nam, cô giáo đang thăm dò về khả năng của các học sinh, môn Văn, lớp 7. Cô giáo liền tiếp ra bài thi như sau :

A/- Các em hãy giải thích về ý nghĩa của thành ngữ (*idiom*) sau đây : **Anh em như thể tay chân.**

Học sinh trả lời : Anh em như thể tay chân nghĩa là : *khi chân bị đau thì tay bưng bó cho chân. Còn khi tay bị đau thì...thì...chân đưa tay đi bệnh viện.* Cô giáo phê : Khá xuất sắc, Em có năng khiếu về

Văn .

B/- Các em hãy tả , hãy nói **đôi điều về ông Nội của mình** . Bài của học sinh xuất sắc nhất được đem ra đọc cho

cả lớp cùng nghe, rút kinh nghiệm . **Bài như sau** : Nhà em có nuôi 1 ông Nội. Ông năm nay 80 tuổi. Ông đã già nên ban đêm rất khó ngủ, bị ho thường xuyên. Vì vậy mà nhà em, cả chục năm nay không hề bị mất trộm, bởi lẽ bọn trộm ngán ngẩm, không dám vô, sợ nhà em lúc nào cũng có người...canh thức. Cô giáo phê : Xuất sắc ! Hợp lý ! Bọn trộm...sức mấy dám vô.....

12/- Một ông nhà giàu ở Mỹ, gốc Việt, bị mất con chó quý. Ông ta nhờ tờ báo “ Con Vịt bầu / Fat Duck “ đăng tìm kiếm và hứa sẽ thưởng cho ai tìm được con chó cho ông, sẽ được thưởng ...15 ngàn đô-la Mỹ đang hoàng, chó

không phải đô Mao, đô Hồ đâu nghe ! Chờ mãi không thấy tờ báo đăng tin đó, vị đại gia tới Tòa soạn hỏi cho ra đầu đuôi câu chuyện. Khi bước vào văn phòng Tòa Báo, vị đại gia chẳng thấy có ai làm việc chi cả, chỉ có duy nhất một em học sinh, con của một nhân viên nhà báo đang ngồi chờ Ba của em đưa về nhà. Vị đại gia hỏi em bé : cháu ngồi đây một mình thôi à ? Cháu có biết tại sao không thấy ai làm việc chi cả ? Tới chỗ này, xin **đổ bà con phe ta : em học sinh đó trả lời ra sao ?** – Cậu học sinh nhà ta trả lời tinh bơ : Cháu nghe nói tất cả nhân viên Tòa soạn, lớn nhỏ kéo nhau đi tìm cho ra con chó của ông nhà giàu để lãnh thưởng. Ba cháu cũng trong số đó, hi vọng tìm ra con chó sẽ lượm được số tiền thưởng 15 ngàn đô - la thứ thiệt, ngon lành hơn, đại chi mà ngồi đây làm việc...

Câu số 2 :

21/- Đây là hình ảnh của nhạc sĩ...**Văn Phụng**, phải không ? – Đúng !

22/- Nhạc sĩ Văn Phụng tên thật là Nguyễn Văn Phụng, sinh năm 1930 tại Hà Nội. Ông được học đàn dương cầm từ nhỏ, với sự chỉ dạy của hai nữ giáo sư dương cầm là Perrier và Vương. Năm 1945, khi mới 15 tuổi, ông đã đoạt giải nhất độc tấu dương cầm trong một cuộc tuyển lựa tại Nhà hát lớn Hà Nội . Thời đi học, nhạc sĩ Văn Phụng là một học sinh xuất sắc. Ông học tiểu học tại trường Louis Pasteur, trung học ở trường Albert Sarraut. Sau khi tốt nghiệp Tú tài 2 Pháp khi mới chỉ 16 tuổi, ông

chọn theo học ngành Y vì ý muốn của gia đình. Nhưng chỉ được một năm ông bỏ học để theo âm nhạc vì đam mê dương cầm....Năm 1957, nhạc sĩ Văn Phụng lại có may mắn được nhạc trưởng người Pháp gốc Đức là Schmetzer hướng dẫn về hòa âm nên đã trở thành nhạc sĩ hòa âm cho dàn nhạc đại hòa tấu đầu tiên của Việt Nam... Chính Văn Phụng là người đầu tiên sáng tạo ra lối hòa âm chậm rãi cho các bài nhạc phổ thông đại chúng từ cuối thập niên 1950, là tiền đề cho sự ra đời của dòng **nhạc vàng** thịnh hành sau đó...Phải nói rõ vấn đề quan trọng : vợ của nhạc sĩ Văn Phụng là...ca sĩ Châu Hà, bà rất thích bài hát “ Suối Tóc “ của Văn Phụng mà Bà cũng như nhiều thánh giả thường bảo là...nhạc sĩ Văn Phụng đã dùng bài hát này để...” kéo “ ca sĩ Châu Hà lại gần, và chung sống với nhau một nhà đó !

23/- Dưới đây là kê sơ sơ 10 bản nhạc của nhạc sĩ Văn Phụng mà bọn tôi thường nghe hát :

01/- Bức họa đồng quê.

02/- Suối tóc.

- 3
- 03/- Xuân hợp mặt.
 04/- Tôi đi giữa hoàng hôn.
 05/- Mộng viễn du.
 06/- Trăng sơn cước .
 07/- Tiếng vọng chiều vàng.
 08/- Mưa trên phím ngà.
 09/- Lãng tử.
 10/- Tiếng hát với cung đàn...Kể ra thì còn nhiều lắm...

Câu số 3 : 31/- **Câu hỏi:** Có 1 bà kia không biết bơi, xuống nước là bà chết. Một hôm bà đi tàu, bỗng nhiên tàu chìm, nhưng bà không chết. Tại sao (không ai cứu hết)? - **Bà ấy đi tàu ngầm chớ chi ?** – Đúng !.

32/- Núi nào mà **bị chặt ra từng khúc?** – À...à...đó là núi...**Thái Sơn.**

33/- Con gì cứ **đập thì sống** mà không đập là...chết ngắc ? - Dễ ợt ! Đó là con à...à...**Con tim !**

34/- Con gì không gáy ò ó o mà người ta vẫn gọi là gà ? - Gà con và gà mái...chớ chi nữa ! **Giỏi !**

35/- Sau cái ngày 30 tháng 4 – 1975, ở miền Nam, nhất là ở Sài Gòn, bà con ta, đời sống khổ hơn con vật, nhất là mấy tay bọm nhậu, khi đói...nhậu, lại khoái ngâm nga mấy câu « Ca dao tân thời – *Modern folk-songs* ’’ cho nó đỡ buồn, nhưng mà thấy công an hay người lạ thì...tắt ngấm, mà « đôi đũa, đôi băng tần ’’ chơi sang mục khác, kéo rắc rối lòi thôi...Mấy câu ca dao kiểu mới dưới đây, cứ mỗi câu tạm thời...lấy đi 2 chữ ở cuối. Bà con ta ráng thử...cho thêm vô 2 chữ coi xem sao, miễn là đúng với vần điệu, mà cũng có ý nghĩa đàng hoàng, theo « bản gốc / bản chính – *Original copy* ’’ là OK.... Đây mấy câu đó như sau :

Nam Kỳ Khởi Nghĩa tiêuCông Lý
 Đồng Khởi vùng lên mấtTự Do

Đôi dép râu dẫm nát đời son trẻ
 Nón tai bèo che khuất nẻo tương lai

Chim xa rừng còn thương câynhớ cội
 Việt Cộng về thành làm tộidân ta

Cho thêm vào 2 chữ đặng sau mỗi câu như vậy có đúng không hà ? – **Đúng quá !** Giỏi ! Đáng thưởng cho 1 châu nhậu !

Lão Phan